

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 154

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 februarie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
7.		12.	7
— Hotărâre la Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), a Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), a Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), a Regulamentului (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc, a Regulamentului (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social, a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind instrumentele financiare, a Regulamentului (UE) 2015/760 privind fondurile europene de investiții pe termen lung, a Regulamentului (UE) 2016/1.011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și a Regulamentului (UE) 2017/1.129 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată — COM (2017) 536 final		13.	7–8
	2	— Hotărâre la Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/825 pentru a majora pachetul financiar aferent Programului de sprijin pentru reforme structurale și pentru a adapta obiectivul general al acestuia — COM (2017) 825 final	
8.		14.	8
— Hotărâre privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul — COM (2017) 647 final		— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului în ceea ce privește sprijinul acordat reformelor structurale din statele membre — COM (2017) 826 final	
	3–4	15.	9
9.		— Hotărâre la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2009/33/UE privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic — COM (2017) 653 final	
	4	16.	9–10
10.		— Hotărârea privind Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2009/73/CE privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale — COM (2017) 660 final	
	5	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
11.		Decizia nr. 762 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2016 privind sistemul unitar de pensii publice.....	10–12
— Hotărâre la Propunerea modificată de Regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind măsuri de consolidare a cooperării administrative în domeniul taxei pe valoare adăugată — COM (2017) 706 final		Decizia nr. 804 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 partea introductivă din Codul de procedură penală	13–15
	6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		53.	16
		— Hotărâre pentru modificarea art. 20 din Hotărârea Guvernului nr. 294/2007 privind organizarea și funcționarea Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din cadrul Ministerului Afacerilor Interne	

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE**

la Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), a Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), a Regulamentului (UE) nr. 1.095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), a Regulamentului (UE) nr. 345/2013 privind fondurile europene cu capital de risc, a Regulamentului (UE) nr. 346/2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social, a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare, a Regulamentului (UE) 2015/760 privind fondurile europene de investiții pe termen lung, a Regulamentului (UE) 2016/1.011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și a Regulamentului (UE) 2017/1.129 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată — COM (2017) 536 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/8 din 26.01.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Consideră că propunerea de Regulament respectă principiul subsidiarității întrucât ESA sunt organe ale Uniunii, iar actele care le reglementează pot fi modificate numai de către organul legislativ al Uniunii. Mai mult, modificările contribuie la o mai mare coerență a funcționării pieței interne, un obiectiv care nu poate fi atins de către statele membre în mod individual.

De asemenea, propunerea de Regulament respectă principiul proporționalității sub aspectul formei juridice, aducând modificări precis orientate care vizează consolidarea cadrului de supraveghere al UE pentru a îmbunătăți sustenabilitatea, stabilitatea și eficacitatea sistemului financiar în întreaga UE și pentru a spori protecția consumatorilor și a investitorilor, dar există rezerve față de anumite aspecte din textul propunerii.

2. Susține principiile pe care se bazează acest pachet legislativ UE și, totodată, apreciază eforturile Comisiei de a dezvolta uniunea piețelor de capital. În cadrul de supraveghere mai eficace este un element esențial pentru piețe de capital bine integrate, contribuind la o punere în aplicare mai consecventă a normelor pentru sectorul financiar și la o colaborare mai strânsă între instituțiile europene și cele naționale.

Susține, de asemenea, sporirea rolului Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) în procesul de aprobare și supraveghere a modelelor interne.

3. Exprimă rezerve față de anumite aspecte din textul propunerii:

Guvernanța — se consideră că toate deciziile adoptate de Comitetul Executiv ar trebui aprobate de BoS (Consiliul Supraveghetorilor) și nu ar trebui acordate Comitetului Executiv puteri suplimentare (încălcarea legislației europene, rezolvarea disputelor, misiuni de peer review sau evaluarea și implementarea planurilor de supraveghere naționale).

Planul strategic de supraveghere — se consideră că ESAs trebuie să emită recomandări în privința planurilor anuale de

supraveghere ale Autoritățile Naționale Competente, fără însă a impune obligația de implementare a acestora, autoritățile naționale având decizia finală asupra măsurilor ce se includ în planul de supraveghere.

Exercițiile de tip peer review — se consideră că sistemul actual de evaluare funcționează bine și că ar trebui menținute evaluările de tip peer review așa cum se desfășoară în prezent.

Puterile de investigare ale ESAs în cazurile de încălcare ale legislației comunitare — nu se apreciază ca fiind oportună propunerea ca ESAs să apeleze pentru obținerea de informații în astfel de investigații direct la alte autorități/entitatea financiară relevantă, în cazul în care nu primește un răspuns de la autoritatea națională competentă.

Testele de stres — se consideră că testele ar trebui să rămână în sarcina autorităților naționale, pentru a nu limita marja de manevră a acestora și a nu exista suprapuneri de roluri.

Colectarea informațiilor — se consideră că posibilitatea ca ESA să se adreseze direct entității financiare relevante este binevenită, numai pentru cazurile în care informația nu este disponibilă sau nu primește un răspuns de la autoritatea națională competentă într-un termen prestabil, și nu se susține aplicarea de sancțiuni direct de către ESAs în caz de netransmitere a informațiilor solicitate, având în vedere faptul că există alte instrumente juridice care pot fi folosite pentru aceste cazuri.

Finanțarea — având în vedere faptul că nu sunt cunoscute în acest moment criteriile de stabilire a contribuțiilor propuse pentru entitățile supravegheate indirect și, în consecință, nu se poate evalua impactul asupra pieței financiare, nu se susține propunerea de finanțare din pachetul legislativ, propunându-se astfel menținerea mecanismului actual de finanțare (40% buget UE și 60% buget ANC).

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.
Nr. 7.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul — COM (2017) 647 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/34 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Senatul României constată faptul că abordarea Regulamentului este diferențiată sub aspectul modului în care se au în vedere obiectivele Cărții Albe a Transporturilor din 2011 privind consolidarea pieței interne a transporturilor rutiere și mobilitatea cu emisii scăzute. Astfel, dacă în cazul transportului rutier de persoane cu autocarul și autobuzul se propune o relaxare a regulilor privind cabotajul (astfel încât transportatorii nerezidenți să poată presta servicii regulate naționale în aceleași condiții ca și transportatorii rezidenți), în cazul transportului rutier de marfă, Regulamentul nu are în vedere o abordare similară, deschisă spre liberalizare (limitarea la 5 zile a perioadei pentru efectuarea operațiunilor de cabotaj fiind, în opinia României, în dezavantajul statelor membre periferice geografice), ori reducerea curselor goale în transportul rutier de mărfuri ar putea contribui la obiectivele privind protecția mediului.

(2) Senatul României atrage atenția asupra faptului că:

a) dispozițiile propunerii care vizează organizarea și efectuarea serviciilor regulate naționale pot reprezenta o intervenție substanțială în sistemele naționale de transport, care ar putea să favorizeze operatori de transport nerezidenți din statele membre mai dezvoltate economic, care dețin mai multe mijloace financiare și administrative pentru accesul pe piețele de transport, decât aceia din statele membre din estul Europei (statele periferice geografice, în special). Trebuie luat în considerare că statele membre au adoptat reguli naționale proprii, care țin cont de specificitatea transportului național de persoane, de necesitățile socio-economice, de fluxurile de pasageri, de modul în care sunt dezvoltate celelalte moduri de transport;

b) dispozițiile din propunerea de Regulament privind accesul la terminale și procedura de acces la terminale, inclusiv prin introducerea în acest proces a organismului de reglementare, pot determina o suprareglementare în domeniu, o întârziere în luarea deciziilor și soluționarea contestațiilor; de asemenea, refuzul accesului la un terminal nu poate fi limitat, în principiu, numai la lipsa de capacitate, putând exista în practică și alte motive întemeiate pentru un astfel de refuz (spre exemplu, încălcări grave și repetate ale operatorului de transport rutier, raportate fie la legislația specifică în domeniu, fie la raporturile contractuale pe care le are cu operatorul economic care administrează terminalul). Totodată, prevederea din propunerea de Regulament, potrivit căreia operatorii care administrează terminalele sunt obligați, în cazul unui refuz de acces, să indice operatorului de transport rutier alternative viabile, este disproporționată și nerealistă din punct de vedere practic;

c) desemnarea de către statele membre a unui organism de reglementare independent de orice altă autoritate publică, printre ale cărei atribuții s-ar afla aceea de a efectua analizele economice, necesare pentru a stabili dacă noile de servicii propuse ar compromite echilibrul economic al unui contract de serviciu public, precum și de a soluționa contestațiile privind

accesul la terminale, ar putea reprezenta o măsură disproporționată, din următoarele considerente:

— analizele economice necesare pentru a stabili dacă noile servicii propuse ar compromite echilibrul economic al unui contract de serviciu public ar trebui realizate de către autoritățile competente, care să stabilească strategiile de transport rutier contra cost sau public, la nivel național, regional sau local, care cunosc cel mai bine necesitățile socio-economice ale utilizatorilor și care sunt responsabile pentru dezvoltarea domeniului transporturilor rutiere;

— intervenția în piață a unui nou organism ar putea să perturbe stabilirea, coordonarea și dezvoltarea coerentă a serviciilor de transport rutier;

— ar putea determina modificarea substanțială a legislației naționale și a abordării strategice în sector, cu costuri administrative majore și nejustificate;

d) abordarea propusă de a diferenția procedura de autorizare a serviciilor regulate de transport rutier internațional de persoane, pe o distanță mai mică de 100 km în linie dreaptă, respectiv procedura de autorizare a serviciilor regulate de transport rutier internațional de persoane, pe o distanță de 100 km sau mai mare, în linie dreaptă, nu este suficient și clar justificată de Regulament, prin argumente tehnice și juridice (inclusiv alegerea limitei de 100 km);

e) obiectivul de diminuare a sarcinilor administrative nu ar trebui să aducă atingere obiectivelor mult mai importante privind siguranța rutieră și concurența loială pe piață. Astfel, eliminarea documentului de control, în cazul serviciilor ocazionale, ar putea genera probleme substanțiale din perspectiva realizării unor controale eficiente, ar putea facilita efectuarea unor curse, fără a fi declarate, cu eludarea legislației specifice din domeniul transporturilor rutiere și din domeniul fiscal;

f) stabilirea procedurii și criteriilor care trebuie respectate pentru aplicarea art. 8d (limitarea dreptului de acces la piața internațională și națională pentru serviciile regulate, în cazul în care serviciul regulat propus transportă persoane pe distanțe mai mici de 100 km în linie dreaptă și în cazul în care serviciul respectiv ar compromite echilibrul economic al unui contract de servicii publice) reprezintă elemente importante ce nu ar trebui să facă obiectul delegării de competențe către Regulament, astfel cum se propune la art. 8d alin. (5).

(3) Senatul României solicită clarificarea de către Regulament a intențiilor de reglementare, sub aspectul domeniului de aplicare, propunerea prezentând o necorelare evidentă între titlul și temeiul său legal, pe de o parte, și obiectul de reglementare, pe de altă parte. Mai exact, având în vedere temeiul juridic al proiectului (art. 91 TFUE), coroborat cu faptul că titlul Regulamentului nu se modifică, precum și faptul că la art. 1 (Domeniul de aplicare) se modifică doar alin. (4), în sensul că „Prezentul regulament se aplică serviciilor naționale de transport rutier de persoane, contra cost în numele unui terț, prestate de un operator de transport nerezident, în conformitate cu dispozițiile capitolului V” (s-a eliminat referirea la caracterul

temporar al prestării serviciilor de către operatorii de transport nerezidenți), s-ar putea interpreta că introducerea art. 8b („Procedura de autorizare pentru serviciile regulate naționale”) se aplică numai în cazul operatorilor de transport nerezidenți, care doresc să efectueze servicii naționale de transport rutier de persoane pe teritoriul unui stat membru.

Art. 2. — (1) Senatul României constată că Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 privind

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.
Nr. 8.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2009/33/UE privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic — COM (2017) 653 final

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/30 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Constată că propunerea de directivă:

1. Este întemeiată pe articolul 91 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE): „norme comune aplicabile transporturilor internaționale, efectuate dinspre sau către teritoriul unui stat membru ori prin traversarea teritoriului unuia sau mai multor state membre”.

2. Respectă principiul subsidiarității întrucât statele membre și UE partajează competențe în materie de transport, mediu și în dreptul contractelor de achiziții publice. Cu toate acestea, armonizarea sectorială a normelor privind achizițiile de pe piața internă este o competență a UE. Problemele legate de directivă în forma sa actuală nu pot fi abordate de statele membre acționând în mod unilateral, întrucât jurisdicția statului membru se oprește la frontierele naționale.

3. Respectă principiul proporționalității întrucât propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite.

4. Vizează toate practicile relevante în domeniul achizițiilor publice și oferă semnale de piață clare și pe termen lung, precum și că dispozițiile sunt simplificate și mai eficiente. Scopul este de a spori contribuția sectorului transporturilor la reducerea emisiilor de CO₂ și a emisiilor de poluanți atmosferici și la competitivitate și creștere economică.

5. Sprijină o mai bună aliniere și, așadar, un impact de piață mai mare al politicilor de achiziții publice ale statelor membre.

6. Extinde domeniul de aplicare al directivei. Aceasta stabilește o definiție pentru vehicule ușoare nepoluante pe baza

normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul respectă principiul subsidiarității.

(2) Senatul României constată că Propunerea de regulament respectă principiul proporționalității, sub aspectul formei juridice, dar există rezerve față de anumite aspecte din textul propunerii.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

unui prag combinat pentru emisiile de CO₂ și de poluanți atmosferici.

7. Permite, de asemenea, să se adopte un act delegat în temeiul prezentei directive pentru a adapta aceeași abordare pentru vehiculele grele odată cu adoptarea în UE, în viitor, a standardelor privind emisiile de CO₂ pentru vehiculele respective.

8. Stabilește obiective minime în materie de achiziții la nivel de stat membru în conformitate cu definiția și, în cazul vehiculelor grele, pe bază de combustibili alternativi până la adoptarea actului delegat.

9. Introduce un cadru de monitorizare și de raportare și renunță la metodologia pentru monitorizarea efectelor externe.

2. Apreciază că:

1. Propunerea de modificare este binevenită deoarece evaluările ex-post efectuate în 2015 având ca obiect Directiva 2009/33/CE privind promovarea unor vehicule rutiere nepoluante, eficiente din punct de vedere energetic, cunoscută ca Directiva privind vehiculele nepoluante (sau „directiva”), au arătat că directiva are deficiențe grave.

2. Realizarea unor modalități de transport durabile este un obiectiv esențial al politicii comune în domeniul transporturilor, în special, în cadrul uniunii energetice și în domeniul creării de locuri de muncă, al creșterii economice și al investițiilor.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.
Nr. 9.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2009/73/CE privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale — COM (2017) 660 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/28 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Constată că:

— modificările introduse prin prezenta propunere de directivă vor asigura faptul că normele aplicabile conductelor de transport al gazelor naturale care leagă două sau mai multe state membre se aplică și conductelor de transport al gazelor naturale înspre și dinspre țări terțe din Uniune;

— modificările propuse vor stabili coerența cadrului juridic în cadrul Uniunii, evitându-se în același timp denaturarea concurenței în cadrul pieței interne a energiei din Uniune;

— modificările vor spori transparența și vor asigura securitatea juridică în ceea ce privește regimul juridic aplicabil participanților la piață, în special investitorilor în infrastructura de gaze și utilizatorilor rețelelor;

— aplicabilitatea Directivei 2009/73/CE în cazul conductelor de gaze înspre și dinspre țări terțe rămâne mărginită la limitele teritoriale ale jurisdicției Uniunii.

2. Propunerea de directivă este întemeiată pe articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care a consolidat și a clarificat competențele UE în domeniul energiei. Potrivit articolului 194 din TFUE, principalele scopuri ale politicii energetice a UE sunt: să asigure funcționarea pieței energiei; să asigure securitatea aprovizionării cu energie în Uniune; să promoveze eficiența energetică și economia de energie, precum și dezvoltarea unor forme de energie noi și regenerabile; și să promoveze interconectarea rețelelor energetice.

3. Propunerea de directivă respectă principiul subsidiarității întrucât modificările propuse la Directiva privind gazele naturale sunt necesare pentru a atinge obiectivul de realizare a unei piețe UE integrate a gazelor naturale, care nu poate fi atins la fel de eficient la nivel național din cauza normelor naționale fragmentate. S-a dovedit că abordările izolate la nivel național au determinat întârzieri în punerea în aplicare a normelor privind piața internă a energiei, ducând la măsuri de reglementare incompatibile și suboptime, la dublări inutile ale intervențiilor și la întârzieri în corectarea disfuncționalităților pieței. În plus, conductele înspre și dinspre țări terțe au, în majoritatea cazurilor, o capacitate care este capabilă să afecteze piața internă a gazelor și securitatea aprovizionării în câteva state membre.

4. Prezenta propunere respectă principiul proporționalității întrucât modificările propuse vizează strict ceea ce este indispensabil pentru realizarea progreselor necesare pentru piața internă, lăsând în același timp competențe și responsabilități adecvate în sarcina statelor membre, a autorităților naționale de reglementare și a actorilor de la nivel național. Ele includ posibilitatea unor derogări pentru infrastructura existentă (și anume conducte înspre și dinspre țări terțe care sunt finalizate înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive), pentru a se lua în considerare structurile juridice complexe deja existente, care pot necesita o abordare specifică fiecărui caz, cu condiția ca derogarea să nu fie în detrimentul concurenței, al funcționării eficiente a pieței sau al securității aprovizionării în Uniune.

5. Apreciază că:

— proiectele de infrastructură de gaze naturale trebuie evaluate în conformitate cu o legislație europeană care se bazează pe un cadru de reglementare solid, transparent, nediscriminatoriu și funcțional în relația cu alte state terțe;

— în ceea ce privește conductele offshore, directiva ar trebui să fie aplicabilă în apele teritoriale și în zonele economice exclusive ale statelor membre;

— pentru a se ține seama de lipsa anterioară a unor norme specifice ale Uniunii aplicabile conductelor de gaze naturale înspre și dinspre țări terțe, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a acorda derogări de la anumite dispoziții ale Directivei 2009/73/CE unor astfel de conducte care sunt finalizate la data intrării în vigoare a prezentei directive;

— România trebuie să contribuie la obiectivele Uniunii Energetice, astfel cum sunt definite în strategia-cadru pentru o Uniune Energetică rezilientă, cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice, precum și la cele care decurg din obligațiile asumate în al treilea Pachet privind Energia adoptat de către Parlamentul European, context în care se dorește dezvoltarea unui cadru legislativ coerent și unitar, în scopul finalizării pieței interne a energiei și consolidării securității energetice a statelor membre ale Uniunii Europene.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat, în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.
Nr. 10.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

la Propunerea modificată de Regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind măsuri de consolidare a cooperării administrative în domeniul taxei pe valoare adăugată — COM (2017) 706 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/24 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Consideră că propunerea de Regulament respectă principiul subsidiarității întrucât fraudele privind TVA sunt adesea legate de tranzacțiile transfrontaliere în cadrul pieței unice sau sunt comise de comercianți stabiliți în alte state membre decât cel în care este datorată taxa. Acest lucru are un impact negativ asupra funcționării pieței unice și duce la pierderi semnificative la bugetul UE, drept pentru care doar luarea de acțiuni la nivel de Uniune ar oferi o valoare adăugată superioară comparativ cu acțiunile care pot fi întreprinse la nivel de stat membru.

De asemenea, propunerea de Regulament respectă principiul proporționalității sub aspectul formei juridice, deoarece toate măsurile propuse sunt direcționate în funcție de nevoile statelor membre și, deși au efecte pozitive asupra nivelului fraudei privind TVA, nu presupun costuri suplimentare pentru întreprinderi și administrații, cu excepția măsurilor care impun activități de dezvoltare informatică.

2. Susține eforturile Planului de acțiune privind TVA care are drept scop consolidarea instrumentelor de cooperare administrativă în domeniul TVA, în special Eurofisc, ca mijloc de întărire a încrederii între autoritățile fiscale și de limitare a fraudei transfrontaliere.

3. Consideră că:

— nu în toate situațiile este necesară cooperarea între cele două state pentru soluționarea unei cereri de anchetă administrativă și trebuie lăsată la latitudinea statului membru solicitat decizia cu privire la modul de soluționare {în contextul art. 1 (1) (b) „(4) [...] Autoritatea solicitată realizează ancheta administrativă în coordonare cu autoritatea solicitantă”};

— autoritățile fiscale ar trebui să aibă acces la datele privind toate importurile realizate în Uniunea Europeană, pentru a putea verifica îndeplinirea obligațiilor declarative și de plată, în contextul în care implementarea în statele membre a procedurii de import cu amânarea plății TVA în vamă (plata prin decont) poate conduce la un fenomen extins de fraudă. În plus, consideră că autoritățile fiscale ar trebui să aibă acces și la datele privind toate exporturile realizate din Uniunea Europeană întrucât autoritățile vamale dau prea puțină importanță verificării exporturilor (având în vedere că acestea nu reprezintă un risc direct din punctul de vedere al impozitelor și taxelor), iar acestea sunt utilizate în fraudele carusel pentru a pierde urma bunurilor care se întorc ulterior în Uniunea Europeană;

— ultima prevedere din art. 1 (16), al doilea paragraf, este foarte dificil de aplicat, întrucât statul membru de rambursare nu are acces la informații privind sistemul și procedurile judiciare din statul membru de stabilire;

— oportună realizarea unor schimburi cât mai rapide de informații, însă ar trebui stipulat clar și concis modalitatea de

transmitere a acestor informații pentru a putea asigura confidențialitatea și securitatea informațiilor transmise (referitor la schimburile de informații fără cerere prealabilă, prevăzute la art. 13). Totodată, trebuie precizată modalitatea în care se ține evidența acestor cereri pentru a putea asigura transmiterea de statistici cu privire la utilizarea instrumentelor de cooperare, în conformitate cu prevederile art. 49 din regulament;

— auditurile comune sunt greu de pus în practică. În urma unui astfel de audit comun în care inspectorii din statul membru solicitant participă efectiv la control, având aceleași atribuții ca și inspectorii din statul solicitat, se analizează documentele contribuabilului și se întocmește un raport de audit comun care presupune implicit modificarea legislației primare (în special Codul de procedură fiscală) și a celei secundare [acte normative ce fac referire la tipurile de controale și documentele care trebuie întocmite — proces-verbal (PV), raport inspecție fiscală (RIF), decizii de impunere, măsuri asiguratorii, proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor (PVCSC) etc., modalitatea de contestare a raportului de audit comun, alte acte normative];

— necesară stabilirea unor proceduri standard la nivelul Uniunii Europene în care să fie definiți indicatorii în baza cărora se stabilește statutul de persoană atestată;

— necesară o reevaluare periodică pentru a se depista timpuriu eventualele modificări în comportamentul persoanelor atestate fiscal.

4. Referitor la art. 1 (1) (b) „(4) [...] Statele membre asigură instituirea mecanismelor necesare între acele autorități solicitante și autoritatea solicitată, prin care funcționarii autorizați de autoritățile solicitante participă la ancheta administrativă desfășurată pe teritoriul autorității solicitate [...]”, propune reformularea: „Statele membre asigură instituirea mecanismelor necesare între autoritatea sau autoritățile solicitante și autoritatea solicitată” sau re poziționarea în actuală formulare ca și paragraf nou. Motivația vine din faptul că din formularea actuală și din includerea în același paragraf cu prima frază „în cazul în care autoritățile competente din cel puțin două state membre consideră că este necesară o anchetă administrativă, autoritatea solicitată nu refuză efectuarea acestei anchete”, se înțelege că anchetele administrative comune se pot realiza doar când există mai multe state solicitante și un singur stat solicitat. În situația în care există un singur stat solicitant, iar statul solicitat nu refuză ancheta, trebuie să existe posibilitatea unei anchete comune.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.

Nr. 11.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/66/CEE a Consiliului de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladii de Newcastle — COM (2017) 742 final

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/27 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Constată că:

I. Principalele prevederi ale propunerii de directivă se referă la:

a) necesitatea asigurării unui laborator de referință pe deplin funcțional până la data la care Regatul Unit al Marii Britanii va ieși din UE;

b) modul de control și eradicare a maladii de Newcastle.

II. Propunerea de directivă este întemeiată pe articolul 175 al treilea paragraf și articolul 177 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

III. Propunerea de directivă respectă principiul subsidiarității și al proporționalității întrucât propunerea oferă, cu ajutorul unui mecanism instituit la nivel european, sprijin prin intermediul politicii de coeziune acelor state membre care optează pentru

utilizarea rezervei de performanță în vederea sprijinirii reformelor structurale și, de asemenea, nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului de sprijinire a reformelor în statele membre.

2. Consideră că sunt necesare modificările aduse Directivei 92/66 CEE a Consiliului de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a bolii Newcastle, care nu schimbă modul de control și eradicare a acestei boli.

În ceea ce privește eliminarea anexelor VI și VII din prezenta directivă, România va lua act de modificările menționate și se va conforma în respectarea termenului impus pentru transmiterea Programului de urgență pentru boala Newcastle către Comisia Europeană, respectiv 30 iunie 2018.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.
Nr. 12.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

la Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2017/825 pentru a majora pachetul financiar aferent Programului de sprijin pentru reforme structurale și pentru a adapta obiectivul general al acestuia — COM (2017) 825 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/29 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată următoarele:

1. Prezenta propunere modifică:

a) Art. 4 din Regulamentul privind Programul de sprijin pentru reforme structurale (obiectivul general) pentru a adăuga acordarea de sprijin pentru aderarea la zona euro printre obiectivele la care contribuie programul;

b) Art. 5a propus evidențiază contribuția programului la un flux specific de lucru care vizează sprijinirea reformelor ce pot contribui la pregătirea statelor membre în vederea aderării la zona euro;

c) Propunerea modifică art. 10 alin. (1) din Regulamentul privind Programul de sprijin pentru reforme structurale în ceea ce privește pachetul financiar destinat Programului de sprijin pentru reforme structurale, pentru a majora valoarea acestuia la 222,8 milioane EUR în prețuri curente;

d) Propunerea modifică art. 10 alin. (2) din Regulamentul privind Programul de sprijin pentru reforme structurale, și anume dispoziția privind cheltuielile de sprijin aferente programului, prin adăugarea posibilității de a finanța anumite activități de sprijin, cum ar fi controlul calității și monitorizarea unor proiecte de sprijin concrete pe teren.

2. Propunerea de regulament este întemeiată pe art. 175 al treilea paragraf și pe art. 197 alin. (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

3. Propunerea de regulament respectă principiul subsidiarității, întrucât:

a) obiectivele urmărite prin prezentul regulament (acordarea de sprijin pentru reformele structurale, în general, și acordarea de sprijin pentru aderarea la zona euro) nu pot fi realizate într-o măsură suficientă prin acțiunea individuală a statelor membre („testul necesității”);

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.
Nr. 13.

b) forma juridică aleasă — regulament — intervenția Uniunii poate aduce o valoare adăugată suplimentară în comparație cu acțiunile întreprinse de statele membre pe cont propriu („testul eficacității”).

4. Propunerea respectă principiul proporționalității deoarece nu depășește nivelul minim necesar pentru realizarea la nivel european a obiectivului specificat și ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestuia.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului în ceea ce privește sprijinul acordat reformelor structurale din statele membre — COM (2017) 826 final

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/29 din 1.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României**

1. Constată că:

a) Propunerea de regulament este întemeiată pe articolul 175 al treilea paragraf și articolul 177 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

b) Propunerea de regulament respectă principiul subsidiarității și al proporționalității întrucât propunerea oferă, cu ajutorul unui mecanism instituit la nivel european, sprijin prin intermediul politicii de coeziune acelor state membre care optează pentru utilizarea rezervei de performanță în vederea sprijinirii reformelor structurale și, de asemenea, nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului de sprijinire a reformelor în statele membre.

c) România a utilizat complet rezerva de performanță, în anteriorul cadru financiar.

2. Consideră că:

a) Este pozitivă propunerea Comisiei care vizează modificarea destinației rezervei de performanță astfel încât

aceasta să poată fi utilizată pentru susținerea implementării de reforme structurale, inclusiv măsuri care să sprijine procesul de pregătire a aderării la zona euro.

b) Angajamentele de reformă ar trebui să fie definite chiar de statele membre și să includă o serie de măsuri de reformă cu obiective de etapă și ținte clare.

c) Utilizarea rezervei de performanță în sensul implementării de reforme structurale, precum și măsura în care aceasta poate fi folosită trebuie să rămână la latitudinea statului membru.

d) În ceea ce privește posibilitatea utilizării rezervei de performanță, aceasta este și trebuie stabilită în urma unei examinări a performanțelor programelor în fiecare stat membru și care urmează să fie realizată în 2019 de către Comisia Europeană în cooperare cu statele membre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.
Nr. 14.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

la Propunerea de Regulament al Consiliului privind înființarea Fondului Monetar European — COM (2017) 827 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/26 din 1.02.2018.

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Constată că temeiul juridic al Propunerii de Regulament se bazează pe articolul 352 din TFUE. Pentru utilizarea articolului menționat trebuie îndeplinite trei condiții.

2. Alegerea formei juridice este regulamentul, deoarece creează, în cadrul Uniunii, un nou organism care va contribui la garantarea stabilității financiare și deoarece acest act trebuie să aibă un caracter obligatoriu în toate elementele sale și să se aplice direct în statele membre.

3. Consideră că Propunerea de regulament respectă principiul subsidiarității deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual și, prin urmare, având în vedere amploarea acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din TFUE.

4. Propunerea respectă și principiul proporționalității deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul FME de a atenua riscurile la adresa stabilității financiare a zonei euro și a statelor membre care fac parte din aceasta. Orice sprijin oferit de către FME membrilor săi va fi supus unor condiții de politică menite să corecteze deficiențele existente în statul membru respectiv, în vederea restabilirii rapide a unei situații economice și financiare solide și sustenabile, precum și în vederea refacerii sau a consolidării capacității statului membru de a se autofinanța integral de pe piețele financiare.

Propunerea urmărește să asigure stabilitatea financiară în zona euro și în UE în ansamblu, în statele membre ale acesteia, precum și în statele membre care participă la uniunea bancară. Propunerea stabilește un cadru simplificat pentru acordarea de sprijin pentru stabilitate financiară membrilor FME și pentru acordarea de linii de credit și de garanții în sprijinul Comitetului unic de rezoluție în scopul finanțării eventualelor măsuri de rezoluție întreprinse în statele membre care participă la uniunea bancară.

Propunerea stabilește diferitele roluri și responsabilități ale tuturor organelor de guvernanță ale FME și ale celorlalte instituții ale Uniunii implicate. De asemenea, aceasta stipulează instrumentele financiare aflate la dispoziția FME pentru realizarea obiectivelor sale.

Prezenta propunere se bazează pe structura Mecanismului European de Stabilitate (ESM) prin crearea unui Fond Monetar European, ancorat în cadrul juridic al Uniunii Europene.

Fondul Monetar European (EFM) va succeda Mecanismului European de Stabilitate, menținând în esență structurile financiare și instituționale actuale. Aceasta înseamnă că Fondul Monetar European va continua să acorde sprijin pentru stabilitate financiară statelor membre care au nevoie să strângă fonduri prin emiterea de instrumente de piață de capital și să se implice în tranzacții pe piața monetară. Statutul de membru nu se va schimba, iar participarea statelor membre va rămâne posibilă, odată cu adoptarea monedei euro.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.
Nr. 15.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/106/CEE privind stabilirea de norme comune pentru anumite tipuri de transporturi combinate de mărfuri între state membre — COM (2017) 648 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/43 din 7.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Senatul României constată că prezenta propunere face parte din Pachetul privind mobilitatea.

(2) Senatul României atrage atenția asupra faptului că:

a) Impactul negativ al transporturilor asupra poluării atmosferice, emisiilor de gaze cu efect de seră, a accidentelor, a zgomotului și asupra congestionării traficului continuă să pună probleme pentru economia, sănătatea și bunăstarea cetățenilor europeni.

b) Dezechilibrul dintre transportul combinat și transportul rutier este cauzat de existența unor externalități negative care nu sunt pe deplin reflectate în prețul pentru transportul rutier de mărfuri.

Art. 2. — Senatul României constată că Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului respectă principiul subsidiarității și principiul proporționalității.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ADRIAN ȚUȚUIANU

București, 12 februarie 2018.

Nr. 16.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 762 din 23 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2016 privind sistemul unitar de pensii publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2016 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Călin Dumitru Hoblea în Dosarul nr. 238/111/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.426D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 9 noiembrie 2017, cu participarea reprezentantului autorului excepției, avocat Claudia Calomfirescu, și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 396 din Codul de procedură civilă,

Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 23 noiembrie 2017, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 238/111/2016, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2016 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Călin Dumitru Hoblea cu prilejul soluționării apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 531/LM din 12 iulie 2016, pronunțată de Tribunalul Bihor în Dosarul nr. 238/111/2016.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, prin care se prevede suspendarea acordării pensiei în cazul în care pensionarul de invaliditate, încadrat în gradul I sau II, se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV din Legea nr. 263/2010, sunt contrare art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 15 alin. (2), art. 22 alin. (1), art. 34 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 45, art. 47 și art. 50 din Constituție. Astfel, arată că este discriminat în raport cu alte categorii sociale, cu atât mai mult cu cât dispozițiile criticate instituie o excepție pentru consilierii locali sau consilierii județeni. De asemenea susține că, prin obligația de a restitui sumele încasate necuvenit

cu titlu de pensie, i se aduce o atingere gravă integrității fizice și psihice. Totodată, consideră că îi este îngrădit dreptul la muncă și i se anihilează dreptul de a avea un nivel de trai decent. În sfârșit, susține că art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2016 încalcă în mod evident prevederile constituționale privind protecția persoanelor cu handicap.

5. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că dreptul la muncă nu este îngrădit, întrucât beneficiarul pensiei are posibilitatea de a obține venituri din prestarea muncii, cu condiția ca, în perioada respectivă, dreptul la pensie să fie suspendat. De asemenea consideră că este lipsit de rațiune ca o persoană să poată cumula venituri realizate din prestarea unei munci cu cele de care beneficiază tocmai pentru faptul că și-a pierdut capacitatea de muncă.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale prin Decizia nr. 653 din 11 noiembrie 2014, Decizia nr. 4 din 16 ianuarie 2014 și Decizia nr. 178 din 19 martie 2015.

8. **Avocatul Poporului**, amintind, de asemenea, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentatului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2016 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora: „(1) În sistemul public de pensii, plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care a intervenit una dintre următoarele cauze: [...]”

e) pensionarul de invaliditate, încadrat în gradul I sau II, se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV, cu excepția consilierilor locali sau județeni;”

12. Curtea observă că autorul excepției s-a încadrat în ipoteza art. 6 alin. (1) pct. IV din Legea nr. 263/2010. Legea nr. 217/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 20 noiembrie 2017, a modificat dispozițiile de lege criticate, impunând o nouă concepție legislativă și a îndepărtat soluția legislativă aplicabilă în speță autorului excepției și criticată de acesta pentru neconstituționalitate. Astfel, art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 prevede, în prezent, suspendarea acordării pensiei pensionarului de invaliditate de gradul I sau II doar în situațiile în care acesta realizează venituri lunare aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I lit. a) și b) sau pct. II din aceeași lege.

13. Deși Curtea are în vedere intervenția acestor modificări de concepție legislativă, urmează să se pronunțe asupra constituționalității textului de lege în redactarea criticată de autorul excepției și aplicabilă cauzei în care a fost formulată excepția de neconstituționalitate.

14. Autorul excepției susține că aceste texte de lege contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 4 alin. (2) referitor la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 34 alin. (1) referitor la dreptul la ocrotirea sănătății, art. 41 alin. (1) privind egalitatea remunerării femeilor cu a bărbaților, art. 45 referitor la libertatea economică, art. 47 privind nivelul de trai și art. 50 referitor la protecția persoanelor cu handicap.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici asemănătoare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 4 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 17 februarie 2014, Curtea a reținut că justificarea suspendării plății pensiei în situația avută în vedere de dispozițiile de lege criticate „ține de faptul că persoana în cauză beneficiază de acest drept în considerarea faptului că și-a pierdut total capacitatea de muncă, fiind încadrată în gradul I sau II de invaliditate; în măsura în care persoana își redobândește, parțial sau total, capacitatea de muncă, va fi încadrată în gradul III de invaliditate sau chiar își încetează calitatea de pensionar de invaliditate, după caz. Astfel, legiuitorul a prevăzut, în mod firesc, suspendarea plății pensiei de invaliditate în cazul în care persoana beneficiară desfășoară activitate, urmând ca, în funcție de rezultatul revizuirii medicale, fie să se dispună încetarea plății acesteia, fie plata ei într-un alt quantum, dacă persoana este încadrată în gradul III de invaliditate. Este lipsit de orice sens și rațiune ca o persoană să poată cumula atât veniturile realizate prin prestarea unei munci cu cele de care beneficiază tocmai pentru faptul că și-a pierdut în totalitate capacitatea de muncă.” Cu același prilej, Curtea a arătat că „dreptul la muncă al persoanei nu este în niciun mod îngrădit, aceasta având posibilitatea nelimitată de a presta o muncă; suspendarea plății pensiei de invaliditate este consecința recăpătării capacității de muncă a persoanei respective. Prin urmare, prestarea muncii nu este condiționată în niciun fel de pensia de invaliditate primită, plata acesteia din urmă fiind însă condiționată de pierderea în totalitate a dreptului la muncă.”

16. Analizând critica de neconstituționalitate privind pretinsul caracter discriminatoriu al dispozițiilor de lege criticate, Curtea, prin Decizia nr. 653 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 13 ianuarie 2015, paragraful 21, prin Decizia nr. 178 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 18 mai 2015, paragraful 13, dar și prin Decizia nr. 58 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 20 aprilie 2016, paragraful 13, a reținut, în esență, că justificarea instituirii unui tratament juridic diferit pentru consilierii locali sau județeni se regăsește în expunerea de motive a Legii nr. 209/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 9 iunie 2009, care a introdus această soluție legislativă în cuprinsul art. 94 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, prevăzând că „*Pot cumula pensia cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective: [...] pensionarii de invaliditate care exercită funcția de consilier local sau consilier județean.*” Cu acel prilej, legiuitorul a arătat că activitatea desfășurată de un consilier nu poate fi asimilată cu activitatea desfășurată de o persoană încadrată în muncă, deoarece prestația consilierilor în folosul comunității nu are caracter permanent, specific contractelor de muncă, aceasta manifestându-se sub forma participării la ședințele de consiliu și comisii de specialitate, care au loc o dată sau de două ori pe lună, însumând câteva ore. De asemenea, o astfel de asimilare ar îngrădi, într-un anumit sens, dreptul de a fi ales, întrucât ar afecta statutul de pensionar, determinat, în general, de condiții obiective, independente de voința persoanei. Astfel, potențialul ales este pus în situația de a opta între calitatea de consilier (reprezentant al comunității) și calitatea de pensionar, fiind influențat în opțiunea sa de repercusiunile pe care trebuie să le suporte.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Călin Dumitru Hoblea în Dosarul nr. 238/111/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

17. Referindu-se la aceeași soluție legislativă cuprinsă în legislația anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, Curtea, prin Decizia nr. 176 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 14 mai 2015, paragraful 14, a reținut că „lit. f) a art. 94 alin. (1) a fost introdusă prin Legea nr. 209/2009, după admiterea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 16 din 18 februarie 2008, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că «persoanele alese în funcție de consilieri locali pot cumula pensia de invaliditate de gradul II cu indemnizația corespunzătoare funcției electivă». În argumentarea acestei soluții, instanța supremă a reținut că activitatea desfășurată de consilierii locali nu este o activitate profesională în sensul dispozițiilor art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, deoarece activitatea consilierului local nu se desfășoară în urma încheierii unui contract de muncă, a unui contract civil sau a unui contract de drept public. Între consiliul local și consilier nu există raporturi specifice celor dintre un angajator și salariat sau dintre o instituție și funcționarul public, activitatea alesului local realizându-se în baza unui mandat rezultat din alegeri. Pe de altă parte, indemnizația de ședință la care au dreptul consilierii locali nu este decât o remunerație ocazională și nepermanentă și care prin quantumul ei nu poate să fie asemănătoare sumelor de bani asimilabile unui venit, având o semnificație de natură a determina suspendarea plății pensiei sau cumulul acesteia.”

18. În consecință, Curtea a constatat că pensionarii de invaliditate de gradul II care obțin venituri din activități profesionale și pensionarii de invaliditate de gradul II care exercită funcția de consilier local sau consilier județean nu sunt în situații juridice identice, astfel că tratamentul juridic prevăzut de dispozițiile de lege criticate — sub aspectul cumulului pensiei de invaliditate cu veniturile realizate — este diferit. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 804

din 5 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 partea introductivă
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Camelia-Maria Dindelegan și Vasile-Marin Dindelegan în Dosarul nr. 232/35/2017 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.171D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, în condițiile în care contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, iar încheierile pronunțate în procedura de cameră preliminară sunt supuse unor căi ordinare de atac. Subliniază că legiuitorului nu-i revine obligația de a reglementa căi de atac extraordinare pentru orice încheiere pronunțată în procesul penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 76/CCP/2017 din data de 30 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 232/35/2017, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Camelia-Maria Dindelegan și Vasile-Marin Dindelegan în procedura de admisibilitate în principiu a contestației în anulare formulate împotriva Încheierii penale nr. 55/CCP/2017, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Oradea la data de 10 mai 2017, în Dosarul nr. 3.507/111/2016/a/1, prin care au fost respinse, ca nefondate, contestațiile formulate împotriva Încheierii penale nr. 8/CP/2017 din 27 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.507/111/2016 de Tribunalul Bihor, prin care au fost respinse cererile și excepțiile privind legalitatea

sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală formulate de inculpați, s-a constatat legalitatea sesizării instanței prin rechizitoriu și s-a dispus începerea judecării cauzei.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii susțin, în esență, că normele procesual penale criticate sunt neconstituționale, fiind contrare dispozițiilor art. 21 din Constituție, în măsura în care textul este interpretat în sensul în care contestația în anulare poate fi formulată numai împotriva unei decizii pronunțate în apel, pe fondul cauzei. Consideră că dreptul la o procedură echitabilă trebuie să permită formularea contestației în anulare și în ceea ce privește încheierile pronunțate de judecătorul de cameră preliminară atunci când judecata contestației s-a făcut cu încălcarea unor reguli de procedură. În egală măsură, consideră că soluția legislativă care nu permite anularea unei hotărâri judecătorești pronunțate în calea de atac, atunci când instanța de control judiciar nu se pronunță asupra unui motiv de contestație, contravine dreptului de acces liber la justiție.

6. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, întrucât autorii solicită modificarea prevederilor supuse controlului de constituționalitate, cu toate că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. În subsidiar, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, în acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 8 octombrie 2015, paragrafele 17 și 18. Reține că reglementarea criticată urmărește să nu permită retractarea, pe calea contestației în anulare, a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat, decât în situațiile excepționale în care se descoperă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului. Arată că principiul dublului grad de jurisdicție nu este incident în procedura camerei preliminare, în care legiuitorul a reglementat o cale de atac împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară, și anume contestația prevăzută de art. 347 din Codul de procedură penală, în soluționarea căreia inculpatul beneficiază de garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 426 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor penale definitive, fiind o cale extraordinară de atac. Reține că, în scopul asigurării celerității procesului penal, prin noul Cod de procedură penală, legiuitorul a sporit garanțiile procesuale asigurate în faza urmăririi penale și a judecării în primă instanță și a prevăzut o singură cale ordinară de atac, respectiv apelul. În acest fel, Codul de procedură penală în vigoare a redus durata soluționării cauzelor penale, dând totodată eficiență principiului dublului grad de jurisdicție în materie penală, prevăzut la art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 515 din 7 iulie 2015 și nr. 667 din 15 octombrie 2015.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții, dispozițiile art. 426 din Codul de procedură penală. Examinând notele scrise ale autorilor excepției, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 426 partea introductivă din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri: [...]*”.

13. Autorii excepției susțin că normele procesual penale criticate contravin atât dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind liberul acces la justiție, cât și prevederilor art. 13 — „*Dreptul la un recurs efectiv*”, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat cu privire la normele procesual penale ce reglementează contestația în anulare prin Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și a constatat că dispozițiile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate. În decizia precitată, Curtea a reținut că, contestația în anulare poate fi formulată împotriva hotărârilor penale definitive numai în cazurile strict reglementate de normele procesual penale ale art. 426 și în termenul prevăzut de art. 428 din Codul de procedură penală, la instanța care a pronunțat hotărârea a cărei anulare se cere, respectiv la instanța la care a rămas definitivă ultima hotărâre. Contestația în anulare este o cale de atac extraordinară, de retractare, având drept scop îndreptarea unor vicii de ordin procedural ce atrag nulitatea.

15. De asemenea, Curtea a reținut că această cale extraordinară de atac vizează hotărâri judecătorești definitive și se promovează în condiții procedurale mult mai stricte decât căile ordinare de atac (cât privește titularii, termenul de introducere, cazurile de contestație în anulare, motivele aduse în sprijinul acestora, dovezile în susținerea lor), tocmai în considerarea caracterului aparte indus de legiuitor pentru această instituție juridică, datorat aspectului că, prin aceasta, se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat pentru o hotărâre penală definitivă și care își produce efecte (în același sens, Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, și Decizia nr. 715 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 31 ianuarie 2017). Totodată, în Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 21 septembrie 2016, paragraful 18, Curtea a reținut că, indiferent de motivul invocat, contestația în anulare poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor definitive prin care s-a soluționat fondul cauzei.

16. În ceea ce privește principiul respectării autorității de lucru judecat, în deciziile precitate, Curtea a reținut că acesta este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională, cât și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe fiind necesar a fi interpretate în lumina preambulului la Convenție, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Totodată, acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

17. Având în vedere cele arătate, Curtea a constatat, în Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, precitată, paragraful 18, că intenția legiuitorului a fost aceea de a nu permite reformarea, pe calea contestației în anulare, a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situațiile excepționale în care se remarcă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului și doar în condițiile reglementate expres în art. 426—432 din Codul de procedură penală, stabilind totodată în paragraful 21 al aceleiași decizii că legiuitorul poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

18. Prin urmare, având în vedere cele reținute în precedent, Curtea constată că formularea contestației în anulare cu privire

la încheierile pronunțate de judecătorul de cameră preliminară prin care nu s-a soluționat fondul cauzei, indiferent de motivul invocat, este inadmisibilă. Curtea reține că art. 21 alin. (3) din Constituție garantează dreptul părților la acces liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, constituind valorificarea explicită a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul de acces liber la justiție presupune dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime. Potrivit prevederilor art. 129 din Constituție, „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Această normă constituțională cuprinde două teze: prima teză consacră dreptul subiectiv al oricărei părți a unui proces, indiferent de obiectul procesului, precum și dreptul Ministerului Public de a exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate; cea de-a doua teză prevede că exercitarea căilor de atac se poate realiza în condițiile legii. Prima teză exprimă, în alți termeni, dreptul fundamental înscris în art. 21 din Constituție privind liberul acces la justiție, conținând așadar o reglementare substanțială. Cea de-a doua teză se referă la reguli de procedură, care nu pot însă aduce atingere substanței dreptului conferit prin cea dintâi teză decât în condițiile restrictive stabilite în art. 53 din Constituție. Așa fiind, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze categoria persoanelor care pot exercita căile de atac, termenul de declarare a acestora, forma în care trebuie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, astfel cum prevede art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

19. Dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), coroborate cu cele ale art. 129, nu presupun însă accesul la toate căile de

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Camelia-Maria Dindelegan și Vasile-Marin Dindelegan în Dosarul nr. 232/35/2017 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 426 partea introductivă din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea art. 20 din Hotărârea Guvernului nr. 294/2007 privind organizarea și funcționarea Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din cadrul Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 20 din Hotărârea Guvernului nr. 294/2007 privind organizarea și funcționarea Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 3 aprilie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Pentru motivarea profesională, agenții de poliție/maiștrii militari/subofițerii care îndeplinesc condițiile și criteriile specifice de recrutare stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne se pot înscrie la concursul de admitere în Academie, la programe de studii universitare de licență acreditate/autorizate la forma de învățământ cu frecvență redusă, pe locuri alocate prin cifrele de școlarizare distinct față

de cele destinate candidaților pentru forma de învățământ cu frecvență. Selecția candidaților se realizează în conformitate cu criteriile de selecție stabilite de MAI și pe baza metodologiei prevăzute la art. 14 alin. (1).

(2) Numărul locurilor pentru forma de învățământ cu frecvență redusă se stabilește între 10% și numărul maxim de locuri alocat pentru forma de învățământ cu frecvență, cu încadrarea în capacitatea de școlarizare stabilită de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior.

(3) La absolvirea Academiei, studenții care promovează examenul de licență primesc primul grad de ofițer odată cu promoția care finalizează studiile la forma de învățământ cu frecvență.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 15 februarie 2018.
Nr. 53.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

